

El moment del trencament

«El joc del gat i la rata entre Espanya i Catalunya té data de caducitat curta. L'estratègia de l'eslàlom contra les ordres del TC aviat perdrà eficàcia»

El procés català cap a la independència inclou necessàriament un trencament. Més d'hora que tard haurem d'assumir el cost i les conseqüències de desconnectar amb l'estat espanyol. La part catalana sembla poc disposada a fer-hi front. La part espanyola cada dia estira més i més una corda que de tan esquarterada que està només s'aguanta per uns quants fils.

El primer episodi clar i concret el vam viure el 9N2014. El govern català va organitzar una consulta i el Tribunal Constitucional va suspendre-la. Si la Generalitat desobeïa, provocava el trencament. Va optar per driblar la resolució judicial amb un procés participatiu que va portar el president i dues conselleres davant dels tribunals espanyols.

El procés de desconexió de 18 mesos iniciat aquesta legislatura oferirà un munt d'ocasions similars. De fet, el mateix document fundacional d'aquesta etapa, la declaració del 9N2015, ja va provocar la primera tensió: cal acatar la suspensió del TC? O, per contra, continua vigent, en aplicació del seu articulat que desconeixia la competència del tribunal?

Sense anar més lluny, la suspensió de la Conselleria de Raül Romeva ens torna a posar davant el mateix problema. Cal fer una nova filigrana i canviar-li el nom, com suggereixen alguns? Cal anar a l'enfrontament directe i continuar funcionant com si res? Cal acotar el cap i suspendre'n les activitats?

Sigui com sigui, el joc del gat i la rata entre Espanya i Catalunya té data de caducitat curta. L'estratègia de l'eslàlom contra les ordres del TC aviat perdrà eficàcia, i caldrà acceptar que per continuar endavant haurem de fer efectiu el trencament per la via dels fets, assumint-ne el cost i les conseqüències. Només si demostrem al món que res no aturarà la nostra determinació tindrem possibilitats d'èxit.